

ACHTERGRONDEN VAN DE WERKELIJKHEID

ZEVENDE LES.

EXTRAPOLATIES.

Extrapolatie is het op grond van bestaande gegevens en erkende invloeden komen tot een definitie van een ontwikkeling.

Als we worden geconfronteerd met een sfeer, dan is het duidelijk dat die sfeer een invloed uitoefent. Als in een vertrek die sfeer kenbaar is, dan is het bijna zeker dat we in de komende ogenblikken ook de reacties van de aanwezigen kunnen voorzien, want er is een vreemde samenhang tussen de invloed die wij ervaren van geestelijke, soms paranormale aard en de reactie van de mens. Op grond daarvan kunnen we vaak vooruit zien in de tijd. Dat wordt nog gemakkelijker, wanneer we aan de hand van de krachten, die op dit moment spelen, kunnen komen tot een overzien van de ontwikkelingen in de nabije toekomst. Ik zal proberen dit te illustreren maar vooral het te verklaren.

Een rood-invloed is op dit moment opkomend. Een blauw-invloed is reeds aanwezig. Gelijktijdig moeten wij rekening houden met een kosmische tendens, die voor de meeste mensen wat verwarrend is. Bovendien hebben we te maken met de lentetijd en dat wil zeggen dat de lichamelijke reacties van de mens zich moeten aanpassen. Er is dus een gevoel van onbehagen, een zekere slappete of moeheid bij velen te constateren. Dit zijn de basis-gegevens. Nu kijken we naar de situatie zoals die op dit ogenblik voor ons ligt.

Rood-invloed.

Onbeheerstheid zal bij velen een rol spelen in de komende dagen.

Blauw-invloed.

De onbeheerstheid gaat gepaard met een bepaalde vorm van redelijk denken. Er zullen zeer waarschijnlijk conflicten uitbreken door meningsverschillen, vooral indien die van meer technische aard zijn. We zullen eveneens geconfronteerd worden met mededelingen die de techniek betreffen, maar die de een of andere emotionele reactie wakker roepen.

Nu is er ook nog een kosmische tendens die verwarrend werkt. Dat betekent dat de meeste mensen onder deze omstandigheden niet juist zullen reageren.

De lente-invloed.

Vermoeidheid, traagheid van reactie vaak en daarnaast een zekere lusteloosheid waardoor men niet zal ingrijpen wanneer dit mogelijk en misschien zelfs noodzakelijk is.

Dan stellen wij:

De eerstkomende dagen zullen een toenemend aantal ongevallen van allerlei aard te zien geven door het samenvallen van techniek en emotionali-teit. We zullen daarbij mogelijk enkele rampen krijgen, want de mensen zijn geneigd tot te laat ingrijpen. Ze zijn geneigd tot verwarring en daardoor niet onmiddellijk tot juist reageren.

Kijken we verder naar de invloeden van het jaar, dan zijn er twee mogelijkheden: de ene is vuur en de andere vloeistof. Ik kom dan tot de conclusie: het is mogelijk dat er in de komende 48 uur ongeveer een aantal ongelukken gebeuren waarbij vuur en vloeistoffen een rol spelen. Het is zeer waarschijnlijk dat dit in de meer chemische sector ligt. Enkele daarvan kunnen zelfs gezien de verwarring rampen of schijn-rampen veroorzaken. Iedereen zal erg moeten uitkijken, omdat de mensen onverwacht reageren. Dit wordt op deze manier geëxtrapoléerd, omdat het een extrapolatie is van de bestaande omstandigheden.

Tot de chemicaliën kom ik, omdat ik denk aan vloeistoffen en vuur. De meeste vuurgevaarlijke vloeistoffen vinden wij in chemische industrie. Ik weet het niet zeker, althans niet op grond van de gegevens die ik heb gegeven, maar ik kan het redelijk gezien veronderstellen. De invloeden, die ik heb genoemd, ken ik nu toevallig en u niet. Maar in uw bestaan wordt u ook geconfronteerd met allerlei gevoelens en invloeden, die eigenlijk wat onredelijk lijken en gelijktijdig toch een zeer grote invloed kunnen hebben op uw besef van de wereld waarin u leeft.

Nu vindt iedereen het heel normaal, als de Bilt zegt: Er ligt een depressie bij IJsland. Dientengevolge zal de wind toenemen uit het noordwesten en daardoor wordt er koudere lucht aangevoerd die ook ten dele vochtig zal zijn. Dat vindt u een heel normale redenering. Maar is dat niet precies hetzelfde? Alleen, hoe weten ze dat die depressie er is? Iemand heeft het geconstateerd.

Als u vroeger te maken had met oude vissers of zeelieden, dan wisten ze niet waar de depressie lag. Ze voelden het, zoals ze zeiden, in hun boten. Dan zeiden ze: Het is op het ogenblik wel mooi weer, maar we moeten uitkijken, want er is storm op komst. En als je hun vroeg: Waaraan zien jullie dat, dan konden ze dat niet eens zeggen. Later zeiden ze: Kijk, er komen kopjes op de golven en er komen windvegen in de lucht. Maar op het ogenblik, dat ze dat voor het eerst zeiden, was er nog geen teken zichtbaar. Zij reageerden eigenlijk op een gevoelswereld, die niets te maken had met een verstandelijke constatering. Diezelfde gevoelswereld, die zij hadden leren gebruiken om een weerverandering te zien, bezit elke mens.

Er is een sfeer. Dat wil zeggen een aantal emoties en gevoelens die tezamen een uitstraling vormen. U kunt deze niet bewust ontleden. Uw onderbewustzijn doet dat al in grotere mate en uw geestelijk bewustzijn kan het overzien. Daardoor zal middels uw onderbewustzijn een beïnvloeding van uw gehele persoonlijkheid plaatsvinden; u voelt het op een bepaalde manier aan. En nu klinkt het vreemd, als ik zeg: U moet daar rekening mee houden. De mensen zeggen echter: Je moet redelijk blijven. Die gevoelens hebben niets te zeggen. Neen, ze zijn niet uit te drukken in associaties. Dat ben ik met u eens, maar ze zijn wel degelijk uit te drukken in een tendens.

Er zijn mensen, die sterke reacties vertonen op bepaalde personen. Ze vinden hen erg antipathiek of erg sympathiek. En als je dat verder gaat beschouwen, dan blijkt het samen te hangen met uiterlijkheden, persoonlijke uitstralingen en al wat daar bij komt. Maar nu komt het ook wel eens voor dat iemand het gevoel heeft dat de mensen vandaag iedereen zo sympathiek vinden, terwijl daar helemaal geen reden voor is. Die mensen zijn gewoon hetzelfde als altijd. Hoe komt het dat je ze vandaag sympathieker vindt?

Wel, je hebt een sfeer rond je van een zekere welwillendheid. Ten dele straal je die waarschijnlijk zelf uit, maar ook anderen zullen daarop reageren. Die welwillendheid kan nooit betrekking hebben op enkele personen. Ze moet betrekking hebben op het geheel van de wereld waarbinnen u zich beweegt. Dan betekent dit, dat contacten in een dergelijke sfeer veel gemakkelijker mogelijk zijn.

Als u toevallig wat heeft af te handelen met ambtelijke instanties, die doorgaans wat stroef zijn en u komt juist op zo'n ogenblik dat iedereen zo sympathiek is, dan zijn die ambtenaren ook sympathiek. En dat betekent

dat u meestal vlugger wordt geholpen. Dat betekent ook dat men meer geneigd is om ook uw standpunt te bekijken en dat men zich minder dan normaal strikt aan de regels zal houden. Weet u dit, dan kunt u zeggen: Nu is de sfeer zodanig, dat ik waar ik medewerking, begrip, contact of hulp nodig heb betere resultaten krijg dan anders. Weet ik nu welke hulp ik nodig heb op dit ogenblik of welk contact belangrijk voor mij is, dan betekent dit dat ik plannen kan maken, die ook buiten dit moment van sfeer om waar zullen worden. Ik voorzie iets van de toekomst.

Zo eenvoudig als ik het in het voorgaande heb gesteld is het natuurlijk niet helemaal. Als men emotioneel reageert, dan zegt men wel eens: Er loop iemand over mijn graf. Bijgelovigheden. Die bijgelovigheden hebben echter een reden. Als u met zo'n rilling op iets reageert, dan moet er iets zijn dat die rilling veroorzaakt. Dat is niet iets wat zo spontaan opkomt. Die rilling geeft het gevoel van onaangenaamheid of van dreiging. Dat betekent dat u voorzichtiger moet zijn dan normaal.

Als u droomt en in uw droomwereld bepaalde belevingen doormaakt, dan wil dat helemaal niet zeggen dat die droom uitkomt. Het wil wel zeggen dat de droom aanduidt welke problemen u op dat moment heeft. Probeer rekening te houden met uw dromen, met plotselinge gevoelens en reacties. Kijk naar uw gedragingen en u zult zien, dat u de ene dag heel anders reageert dan de andere dag. Neem aan dat die invloed voor de meeste mensen op een vergelijkbare wijze werkt. Heeft u dat een paar maal bijgehouden, dan heeft u een zeker schema. Bijvoorbeeld: de gemiddelde mens wordt op het ogenblik prikkelbaarder of lustelozer. Dat houdt in, dat alle feiten die wij kennen of die wij eventueel kunnen extrapoleren uit de gegevens die de wereld voortdurend ter beschikking stelt, zeggen: dit gaat verder in deze tendens.

In deze tijd is er een nogal verwarrende invloed, zoals ik reeds zei. Als we dit nu moeten toepassen, dan moeten we aannemen dat die invloed over de gehele wereld wel haar werking doet gelden. Het lentesyndroom is beperkt tot de landen, die daarmee op dit moment te maken hebben. Maar in het algemeen gezegd:

De rood-invloed en de blauw-invloed kunnen een grote rol spelen in de Ver. Staten. Daar is men bezig met de campagne voor het presidentschap. U kunt dan op uw vingers natellen dat daar onverwachte dingen gaan gebeuren. Door een zekere luiheid zullen bepaalde personen, die er nu goed voor staan een kleine nederlaag lijden. Een onverwacht emotioneel reageren van waarschijnlijk een hoog personage, die officieel niet in de running is, zou wel eens de hele samenhang in de verschillende partijen kunnen veranderen. Er moet in deze tijd in de U.S.A een zeer sterke omslag komen in de politiek t.a.v. het presidentschap. Op gelijke wijze moeten dergelijke geschillen ontstaan vermoedelijk in de midden en in de zuidelijke staten van de Ver. Staten en die zullen, denk ik, te maken hebben met de problemen, die daar het grootst zijn.

Wat zijn daar de grootste problemen? Het rassengesil begint weer op te laaien o.a. door de co-educatie, de schoolbussen e.d. Er zullen dus weer verscheidene rassenrellen mogelijk worden. De omvang zal, gezien de lusteloosheid, niet al te groot zijn, maar de verwarring is groot genoeg om daar toch heel gekke dingen bij te laten komen. Wat brandstichtingen en misschien een enkele schietpartij in een van de zuidelijke staten en mogelijk ook een aantal acties in het midden van de Ver. Staten lijken onvermijdelijk.

Hier heb ik gewoon feiten genomen die bekend zijn. U kunt niet zeggen: Nu zijn alle mensen een beetje emotioneel en ze reageren enigszins anders dan anders, dus zullen er overal veel meer verkeersongelukken voorkomen, tenzij u dat berekent over de gehele wereld en dan klopt het wel.

Nu zijn er wegen waar het aantal ongelukken talrijk is. Daar zullen dan het eerst ongelukken kunnen gebeuren. Ik kan dat niet voor één of twee wegen bekijken, maar als ik de lopende tendensen verder extrapoleer, dan zeg

ik uitgaande van wat er nu is: De voortzetting daarvan onder een blijvende rood-invloed versterkt door een wit-invloed op een gegeven moment, zou er wel eens toe kunnen leiden dat het aantal ongevallen in het verkeer onverwacht sterk oploopt. Waar kan ik die ongelukken het meest verwachten?

Ik kom tot de conclusie dat die zeer waarschijnlijk te verwachten zijn op het eiland Dordrecht op de snelweg, eventueel op de Moerdijkbrug naar Brabant, op de snelweg naar Alkmaar, in de omgeving van de Duitse grens (tussen Arnhem en de Duitse grens), op de snelwegen tussen Rotterdam en Amsterdam met waarschijnlijk de nadruk op de Haarlemmermeerpolder en tussen Delft en Schiedam. Dat kun je zo'n beetje extrapoleren, omdat je weet wat het gemiddelde verkeerspatroon is en hoe de mensen het gemakkelijkst reageren, en dan is de voorspelling van een aantal ongelukken op een dag niet eens zo dwaas.

Dit is misschien een vorm van voorspellen. het is geen extrapolatie op grond van alleen de feiten. Wij houden rekening met de komende invloeden, want de mens is een wezen dat in zijn reacties vaak extreem en snel verandert. Vandaag is iemand nog een lammetje en het volgende ogenblik is hij ineens als een briesende leeuw. Houd daar dus rekening mee en zeg:

De invloeden, die van buitenaf komen, beïnvloeden altijd de manier waarop iemand zijn aard en karakter openbaart. Dat houdt in, dat hij op zo'n moment anders denkt over hetgeen hij doet en dus anders gaat reageren. In dit verband is extrapolatie het samenvoegen van een aantal invloeden. De wijze waarop ze worden samengevoegd, geeft een richtlijn aan waardoor de gebeurtenissen, die normaal kunnen plaatsvinden gezien de omstandigheden, niet zullen voorkomen, dan wel sterker dan normaal.

De kosmos en de invloeden uit de kosmos.

Invloeden uit de kosmos zou men op aarde moeten kunnen constateren. Dat blijkt echter voor de meeste mensen erg moeilijk te zijn. Al erkennen wij duizendmaal dat kosmische en geestelijke beïnvloedingen bestaan, het ontbreken van de middelen om ze te meten beperkt onze mogelijkheid om in overeenstemming daarmee te reageren.

Kosmische invloeden zijn voor ons op twee wijzen kenbaar aan het lichaam. Tot de lichamelijke reacties kunnen wij emoties rekenen, maar ook pijn-tjes. Het optreden van extra pijn-tjes, extra lusteloosheid, het gevoel van onmacht enz. Dat zijn meestal lichamelijke kwesties. Als je wat ouder wordt, lijdt je daar meer onder dan een jonger mens.

Lichamelijke kwesties kunnen alleen worden veroorzaakt door stoffelijke oorzaken. Wij kunnen dan te maken hebben met invloeden die van de zon uitgaan, die aan de van de aarde afgekeerde zijde weer fantastische zonnevlekken ontwikkelt; wat betekent dat er over 3 à 4 weken weer een extra straling denkbaar is. Verder kunnen ze uit de Melkweg komen. Dit zijn de meest gangbare invloeden.

Hoe definiëren wij de geaardheid ervan? Alleen op grond van hetgeen wij zelf ervaren. Dat is belangrijk! Wij hebben geen ander instrument om ze te meten dan onszelf. Laten we onszelf dan tot instrument maken en proberen om met enige objectiviteit onze stemmingen en ons gedrag zo nu en dan te bezien. Dan stellen wij:

Op het ogenblik, dat u sterk geneigd bent te ontleden wat anderen zeggen, wat u hoort en ziet, als u ingewikkelde problemen gemakkelijker begrijpt dan normaal, hebben we te maken met een z.g. blauwe invloed van stoffelijke aard. Er is een stimulans die door het gehele zenuwstelsel zal werken. Dat betekent dus een betere coördinatie. Een betere coördinatie van het menselijk lichaam betekent dat het geheel van het gebeuren zal beantwoorden aan de redelijke voornemens die men heeft. Het gaat beter.

U heeft ook wel eens lichamenlijk het gevoel dat u er niet meer tegenop kunt. U heeft het gevoel alsof u al uren aan het klimmen bent en als u naar

boven kijkt, is de top van de berg nog een heel eind weg. Soms gaat dat gepaard met een gevoel van hopeloosheid. Nu zal dat naar gelang van uw toestand bij de een sterker tot uiting komen dan bij de ander. Bij de een zal het zich uiten als een ergernis, bij de ander als een uitputting. Zo van: was ik er nu eindelijk maar eens van af. In beide gevallen hebben we te maken met een negatieve emotionele houding. Dat heeft niets te maken met de feiten, maar vooral met de manier waarop wij tegen de feiten aan kijken. De vermoeidheid is niet alleen een zuiver lichamelijke kwestie. Het is wel degelijk het gevoel van niet meer mee te kunnen, een zekere lusteloosheid. Wij spreken dan over een negatieve rood-invloed.

Negatief rood betekent namelijk een levenskracht die verkeerd omgepoold wordt opgewekt en dat geeft meestal een gevoel van verslagenheid. Heb ik met een dergelijke invloed te maken, dan moet ik er rekening mee houden dat ook in mijn omgeving veel mensen daarvan last zullen hebben. Er is dus gebrek aan belangstelling voor allerlei zaken.

De mensen zijn onverschillig, onoplettend. Ze hebben de neiging aan te nemen dat iedereen nu maar eens met hen rekening moet houden. Waar dit algemeen optreedt, kunnen wij dus meer dan normaal botsingen verwachten. Botsingen tussen mensen, tussen karakters, het mislukken van afspraken, misverstanden en dergelijke. Maar het kan ook zijn dat je het gevoel hebt: vandaag is een goede dag. Ik kan er weer een beetje beter tegen. Kom, ik doe dit werkje er nog even bij.

Als we dat gevoel hebben, dan hebben we een positieve rood-invloed.

Een positieve rood-invloed betekent dat de mensen veel meer aanpakken. Dat ze sneller en emotioneler zullen reageren dan gewoonlijk, want de stemming speelt hier een rol. Je kunt dus veel meer prettige medewerking krijgen, maar ook veel vlugger ruzie. Het betekent dat alle problemen de neiging hebben tot een antithese, om tot kleine strijdpunten uit te groeien, terwijl alle punten van overeenkomst juist tot een zeer intense en prettige samenwerking leiden. Indien dit voor u geldt, ga dan kijken of dit ook voor anderen geldt. Ziet u enige bevestiging ervan, dan moet u aannemen dat dit voor een ieder geldt.

Als wij zien dat de eigen positie en het eigen wezen bijzonder sterk ervaren worden, dan hebben wij te maken met een verscherping van mentale processen.

Indien wij gelijktijdig bepaalde pijntjes, die anders minimaal zijn, plotseling veel sterker voelen en aan de andere kant ons daar toch met meer wilskracht overheen kunnen zetten, dan is er een wit-invloed.

Hier is sprake van een versterking van alle factoren. Waar alle factoren worden versterkt, wordt een conflict gemakkelijker kenbaar.

Alles wat in het verborgene zit, komt gemakkelijker naar boven. Ik moet er dus rekening mee houden dat bij een dergelijke tendens ik geheel oprecht reageer en dat een ieder op dat moment zeer sterk gericht en doelbewust zal streven. Ik zal er ook rekening mee moeten houden dat de mensen die normaal belligerent zijn nog een beetje ruwer dan anders uit hun bolster schieten.

De goud- of geel-invloed.

Deze heerst als u het gevoel heeft dat het een zonnige dag is waarin u gaat wandelen omdat u niet lui genoeg bent om te gaan liggen, maar toch geen zin heeft om te werken omdat dat te inspannend is. Het lichaam voelt ook prettiger aan en functioneert beter dan normaal. U bent ook wat blijmoediger dan anders. Het gouden of gele licht geeft levenskracht, vitaliteit. Maar we moeten niet denken dat die vitaliteit zonder meer gebruikt zal worden. Bij de meeste mensen ontstaat hier een lading, die eerst bij de volgende tendens een versterking krijgt. Als wij dus een goud-periode hebben met die gevoelens van welbehagen en er komt dan ineens het scherpe inzicht van wit licht erbij, dan kunnen we zeggen dat de tegenstellingen niet

alleen sterker kenbaar worden, maar men zal er ook scherper op reageren.

Hebben we te maken met de emotionele positief rood-invloed, dan zullen de mensen veel prettiger op elkaar gaan reageren, maar ze zullen ook veel meer met elkaar samenwerken.

Is het een negatief rood-invloed, dan is er mistroostigheid welke voert tot allerlei acties, die wel een uiting zijn van radeloosheid, maar die er meteen op wijzen dat men helemaal gedisoriënteerd is. De verwarring wordt dan eveneens groter omdat er vitaliteit is om die te demonstrenen. Dit zijn de meer materiële invloeden.

Er zijn ook geestelijke invloeden.

Een geestelijke invloed is niet altijd lichamelijk kenbaar. Voor de mens betekent het heel vaak een dagdroom in een bepaalde richting. Wanneer u zich ergert en u droomt opeens dat u als een soort gesublimeerde Elliott Ness (?) met een machinepistool alle ellende de wereld uit help, dan kunt u wel zeggen: er is een zekere energie op komst, ook als die zuiver mentaal is. Dat betekent ook dat iemand, die problemen heeft niet daarover moet dromen. Hij moet ze aanpakken, omdat hij nu de fantasie, de inspiratie heeft waardoor hij die problemen gemakkelijker kan oplossen.

Is er een mystieke invloed - wat ook wel voorkomt - dan zult u eerder de neiging hebben om in een dergelijk geval te dromen van een uitstraling van vrede. Zo van: de leeuw ligt bij het lam. Wanneer dit het geval is en ik heb toevallig iets wat ik geestelijk in orde wil maken, dan moet ik dit gewoon meditatief beschouwen. Daardoor krijg ik begrip voor allerlei krachten en kan ze later daardoor beter gebruiken. Maar wat voor u geldt, dat geldt voor een ander eveneens.

Als er een inspiratieve werking rondwaart, zal die niet alleen bij u komen. Dat betekent, dat zeer veel mensen daden gaan stellen, maar niet volgens een logische ontwikkeling. Dat betekent, dat u daarop voorbereid moet zijn en dat u uw inspiratie nu niet allereerst moet richten op alles wat u zelf wilt gaan doen, maar op het juist reageren op anderen, want dat zal dan het meest noodzakelijk zijn.

Als iedereen mystiek is en de mensen komen met elkaar in contact, dan krijgen we filosofieën zonder einde. Als u dat weet dan zegt u: De mystiek moet ik voor mijzelf gebruiken. Ik moet die niet gaan omzetten in een hopeloos redeneren en filosoferen, wat mij niet verder brengt, maar ik moet innerlijk spijkers met koppen slaan, want naar buiten toe kan ik weinig doen. In dat filosoferen kan ik mijn denkbeelden wel etaleren, maar er is veel te veel de neiging om dat allemaal zo abstract te maken, zo ver van de werkelijkheid, dat je er eigenlijk niets mee kunt doen.

Het is mogelijk, dat je dan uit de geest een scherpe en felle invloed van besef krijgt. Ze is inspiratief, maar heeft vooral betrekking op het doorzien van de dingen. Je ziet achtergronden. Maar anderen zien die ook. En als mensen achtergronden zien, dan reageren ze daarop volgens hun eigen belang. Vergeet u dat niet! Ze reageren niet volgens de waarheid, maar volgens dat wat voor hen belangrijk is in die waarheid. Alweer iets waarmee u rekening kunt houden. De mensen zeggen dus niet de waarheid, maar ze beseffen haar wel. Ook ik besef de waarheid. Als ik nu niet kijk naar hetgeen wordt geuit, maar tracht de achtergrond, de tendens daarvan te pakken, dan zie ik wat er werkelijk aan de hand is.

Dit zijn drie hoofdinvloeden die uit de geest werken. Er zijn er natuurlijk meer en ook stoffelijk zou ik er meer kunnen noemen, maar voor mijn doel is dit voldoende.

In de eerste plaats, omdat u hiermede de heersende hoofdtendensen zult kunnen herkennen aan de hand van uw eigen beleven.

In de tweede plaats, omdat we bij de extrapolatie in meer grove vorm - en daar het hier om - rekening moeten houden met een paar hoofdinvloeden, die gemakkelijk kenbaar zijn en die wij dan als richting gevend voor het geheel beschouwen.

Nu kan ik nooit een oordeel vellen, indien ik geen feiten ken. Als je wilt zeggen waar er verkeersongelukken kunnen plaats hebben, dan moet je weten waar op dit moment de grootste knelpunten zijn en hoe dit allemaal kan samenhangen. Dat betekent niet, dat je het hele verkeer van Nederland of van Europa uit je hoofd moet kennen, maar je moet een klein beetje begrip hebben van wat er kan gebeuren.

Als ik zeg: Er komt een aardbeving, die in noord-Nederland merkbaar is (een extrapolatie die een collega kort geleden heeft gemaakt en intussen waar is geworden), dan moet ik een zeer bijzondere reden hebben voor die plaatsbepaling. Met andere woorden: dit is een fijne extrapolatie waarbij een groot aantal factoren worden betrokken die een mens niet kan overzien. Maar als u zegt: Ik heb het gevoel dat er iets met de aarde aan de hand is en u weet waar de meeste aardbevingen kunnen voorkomen, dan denkt u onwillekeurig in dit verband aan de omgeving van Skopje waar een grote fout zit en waar werkingen kunnen ontstaan. Dan denkt u verder aan het Middellandse Zeegebied en natuurlijk aan Turkije. Mogelijk denkt u nog aan India en een deel van Pakistan. In India is er ook een fout en dus eveneens de mogelijkheid van beving.

De vraag is dan: Waar is dit het meest waarschijnlijk? Hier komt uw eigen gevoeligheid u te hulp. U gaat automatisch bepaalde dingen verwerpen. Uw onderbewustzijn zegt: dat is voor mij op dit moment niet belangrijk. Wat er overblijft zijn de voor u belangrijke punten. Concentreer u dan op dat punt waar volgens u de aarde zal beven. (Dit is maar een voorbeeld.) U zult zien dat u niet helemaal tevreden daarmee bent. Het is net alsof u kijkt en zegt: Het is hier te rustig. Laat u dan gaan en u zult zien dat u zich oriënteert op de aardbeving. Want door gebruik te maken van die tendensen, door uw onderbewustzijn te laten inwerken, heeft u ook uw geestelijke voertuigen ingeschakeld. Die geestelijke voertuigen gaan zich dan ook oriënteren. De geest is echter niet gebonden aan de tijd zoals de mens. Er bestaat wel een tijdsbinding, maar dat is een andere. Dat wil zeggen, dat u uit de onvermijdelijkheden die in de tijd zijn vastgelegd een aantal factoren gaat aflezen. Dit komt als een soort inspiratie, een gevoel misschien, maar wat u zo constateert, ligt heel dicht bij de werkelijkheid.

Nu wij hebben verteld hoe u kunt extrapoleren is het misschien ook wel verstandig enkele extrapolaties te proberen op grond van de gegevens die ik al verstrekt heb.

Hoe zal het in de komende 4 à 5 maanden gaan?

Er zijn punten waarvoor ik een bijzondere belangstelling heb.

Libanon.

De oplossing in Libanon komt onverwacht en snel, maar door ingrijpen van buitenaf. Dat ingrijpen zou men verwachten van Syrië. Ik vermoed echter dat Syrië de kans tot dit totale ingrijpen niet krijgt. De vermoedelijk ingrijpende factor zal liggen in Egypte, ofschoon niet als zodanig genoemd. De partij, die ten slotte zal overheersen, zal zeer waarschijnlijk de Palestijnse zijn, daar deze de macht gemakkelijk kan grijpen en de medewerking zal hebben van vele staten, die de Palestijnen graag aan de macht zien, al is het alleen maar om ze een beetje kwijt te raken.

Griekenland.

De heersende tendensen in Griekenland zouden gepaard kunnen gaan met plotselinge uitbarstingen van deels volksvreugde, deels opstandigheid. Ik vermoed dat het tot demonstraties zal komen en zeer waarschijnlijk in de havengebieden van de Peloponnesus. Hierbij zullen, naar ik aanneem, zowel studenten als arbeiders betrokken zijn. Ik verwacht geen bloedbaden. Ik verwacht wel dat hierdoor politieke maatregelen zullen worden veranderd. Dit zijn de invloeden die ik u heb genoemd en die ik heb gebruikt om voor de eerste 48 uur een paar conclusies te trekken. Die invloeden werken echter door.

Engeland.

Engeland maakt een zeer onverwachte ommekeer door. Dat betekent, dat het pond sterling binnenkort weer wat omhoog gaat en dat er een korte periode van rust komt, gevolgd door enorme acties van vakbonden, zeer waarschijnlijk voerend tot een hernieuwde val van het pond. Over ongeveer 4 maanden zou het in Engeland erg moeilijk moeten zijn. Er zullen enkele vervoersstakingen zijn. Daarnaast neem ik aan dat men voor het eerst zal proberen in te grijpen tegen de vakbonden. Lukken zal het waarschijnlijk niet, maar gezien de invloeden die wij nu in de extrapolatie hebben betrokken is daar geen definitieve afloop van te geven.

China.

Dit is een interessant land. In China blijkt er een verschuiving van deze invloeden plaats te vinden, omdat het er een eigen straling bij heeft.

In de komende maand (Mei) is daar een z.g. reflex-straling te verwachten, die samenhangt met het Wessac-feest. Hoe dat precies in elkaar zit, kan ik u niet zo één, twee, drie uitleggen. Het komt erop neer dat er bij de grens tussen het oude China en het oude Tibet bepaalde harmonische factoren zijn. Hieruit zou kunnen worden geconcludeerd dat vooral de tweede helft van mei en de eerste week van juni China een groot aantal belangrijke politieke veranderingen te zien zal geven. Het is heel waarschijnlijk dat hierdoor de invloed van de hofhouding en van de omgeving van Mao aanmerkelijk wordt beperkt. Gelijkzeitig zou dit kunnen leiden tot een verandering in de relatie met Hong Kong. In het begin zal het er voor veel mensen wel wat dreigend kunnen uitzien. Ik geloof echter, dat het alleen een kwestie wordt van een kleine verandering in de handelsmogelijkheden die daar bestaan. Iets gevaarlijker is het voor Macao waar de invloed waarschijnlijk op korte termijn door de Chinezen wordt overgenomen.

Japan.

Hoe zal Japan op dit alles reageren? Japan is een land dat ondanks alles zeer sterk van zichzelf uitgaat. Men zegt daar niet: wat vinden anderen goed dat we doen? Zij zeggen: wat is goed dat wij doen? En dat betekent dat de hardnekkigheid waarmee men bepaalde ideeën en ook bepaalde plannen probeert door te zetten reeds in de komende week (+ half april) in Japan een groot conflict zal veroorzaken. Dat conflict zal waarschijnlijk door de geestelijke boventonen, die daarin een rol kunnen spelen, tot uiting moeten komen bij Kobe, Yokohama. In ieder geval moeten wij hier verwachten dat er vooral grote conflicten zullen ontstaan. Vreemd genoeg, want dat komt maar zelden voor tussen links georiënteerde groepen arbeiders en studenten en een toch wel erg rechts denkende groepering. Een aantal politieke moorden lijkt mij bijna onvermijdelijk, ofschoon dat gevaar zich waarschijnlijk zal uitstrekken over een periode van 6 weken. Er wordt doodslag gepleegd en daarbij geknuppeld; maar dat is tegenwoordig overal gebruikelijk.

Dit is een manier om te extrapoleren. Nu gaan we nog een stap verder, want ik geef een extrapolatie van alle ellende die binnenkort te verwachten is. En dat is niet redelijk, want we kijken bij extrapolatie wel naar de ellende, maar wij moeten ook kijken: waar voert ze heen? Ik moet dan vooruit lopen op datgene wat wij eerst op het Wessac-feest definitief bevestigd zullen zien: de tendensen die in het komende jaar heel sterk zullen zijn.

Ik neem aan, dat het volgende jaar er een zal zijn dat zwanger lijkt van onheil. Anders gezegd: voortdurend wisselende dreigingen en spanningen spelen een hoofdrol. Alle positieve geluiden ten aanzien van politiek en economie hebben weinig inwerking. Die invloed, deze basis, de feiten die ik kan overzien brengen mij ertoe te stellen, dat ongeveer in september of oktober (1976) er een stabilisatie zal optreden. Die stabilisatie

betekent een veranderde politieke houding van de Ver. Staten. Ze betekent een aanmerkelijke vernieuwing van bestuur in de Sovjet Unie. Het is zelfs de vraag of Breznjef het houdt. Het betekent daarnaast een totaal nieuwe benadering van problemen in het Verre Oosten, speciaal in Azië.

Afrika.

In Afrika moeten wij verwachten dat, gezien de heersende tendensen, gewelddadigheden daar bijzonder sterk tot uiting zullen komen. Dat zal waarschijnlijk reeds in augustus het geval zijn.

Alles bij elkaar genomen: het komende jaar moet dus een jaar worden waarin een groot aantal kleine veranderingen zullen plaatsvinden, die bepalend zullen zijn voor de samenwerking op aarde in de komende 10 jaar zeker. Er wordt a.h.w. opnieuw partij gekozen. Door dit opnieuw partij kiezen verandert ook de hele situatie. Ze verandert in Zuid-Afrika, in Angola. Ze verandert in het gebied Rhodesië. Om kort te gaan, in heel Afrika kunnen we een opleving van gewelddadigheid verwachten maar ook van tegenstellingen. Er zal een gevoel van lusteloosheid en vaak ook van een zekere hopeloosheid zijn, vooral bij de massa die er erg onder zal lijden. De regeerders lijden daar niet zo onder. Dat betekent, dat heel Afrika eigenlijk op een kruisvat zit.

In elk gebied en in elk land kan één enkele onbelangrijke gebeurtenis plotseling bloedbaden tot gevolg hebben. Bijvoorbeeld: als de heer Amin alleen maar een andere dame wenst toe te voegen aan de harem die hij officieel niet heeft en er alleen daardoor een stamoorlog uitbreekt, gepaard gaand met moord en doodslag.

Ik denk ook aan een verkeerd uitvallende verklaring van de een of andere politicus in Zuid-Afrika met als gevolg een groot aantal rellen en zeer waarschijnlijk daarbij ook een moordpartij aan de rand van een van de thuislanden.

Dit zijn allemaal dingen, die op je afstormen als bijna onvermijdelijk. Zijn ze onvermijdelijk? Neen. Een extrapolatie geeft mogelijkheden aan, geen feiten. Wanneer ik met mijn extrapolatie zeer dicht bij de werkelijke situatie kom, dan betekent dat nog niet dat elke conclusie, die ik daaruit trek juist is.

Als ik zeg: op een bepaald baanvak of in een bepaald verkeersgebied zullen bijzonder veel ongevallen plaatsvinden, dan heb ik ongetwijfeld gelijk, want dat ligt in de tendensen. Maar als ik stel: de ongevallen zullen specifiek daar en nergens anders gebeuren, dan maak ik waarschijnlijk een grote fout. Ik heb alleen gezegd: Daar is de grootste waarschijnlijkheid. Een ieder, die werkt met extrapolatie, zal zich dat voor ogen moeten houden.

Extrapoleren op grond van de werkingen die je aanvoelt, kan je brengen tot tamelijk juiste prognoses op korte termijn, een week maximaal. Soms kun je op grond daarvan samenhangen doorzien die verdergaan. Het doorzien van die samenhangen betekent echter wel, dat de conclusies die je trekt waarschijnlijkheden zijn, geen zekerheden.

Extrapolatie is geen helderziendheid. Het is een benadering van de werkelijkheid op grond van erkende inwerkingen en invloeden van zowel feitelijke en redelijke aard als van geestelijke of kosmische aard. Het grote voordeel dat je hebt boven anderen, als je op deze wijze werkt, is dat je niet alleen te maken hebt met de direct kenbare feiten, maar ook met de invloeden waardoor die feiten alleen een bepaalde richting kunnen uitgaan in een verdere ontwikkeling.

Ik hoop, dat ik hiermee een kleine voorstelling heb gegeven van wat mogelijk is met extrapolatie. Zeker, ik doe dat gemakkelijk even tussen neus en lippen door. Voor de meesten zal het heel wat moeilijker zijn om een beeld te krijgen van alles wat er op de wereld gaat gebeuren. Maar dat is ook niet nodig. Voor u is het voldoende te weten wanneer u een goed

contact kunt hebben met uw medemensen. Of te weten dat er een tendens is waardoor de mensen strijdlustiger of onredelijker zullen zijn dan normaal en u zich daardoor verre van de geschillen weet te houden dan anders voor u gebruikelijk is. Uzelf aanpassen aan de bestaande situatie op grond van het erkende alleen reeds verbetert uw mogelijkheden binnen die situatie. Daarnaast zal uw inzicht het u mogelijk maken vaak anderen te helpen om gevolgen te vermijden, die anders rampzalig worden. Laat mij dit laatste met een enkel voorbeeld toelichten.

Er is een dag van rusteloosheid en hopeloosheid. U weet dit. U gaat uit en u weet dat een ander ook uitgaat voor enkele dagen. Vraag hem dan even of hij het gas heeft uitgedraaid, want de kans is heel groot dat zo iets vergeten is. Help onthouden wat er allemaal op zo'n ogenblik vergeten zou kunnen worden. Daar kunt u anderen een hoop ellende mee besparen. Maar als het een dag is vol van opgewektheid en activiteit, houd dan de mensen maar niet op met dergelijke waarschuwingen. Zij zullen u er niet dankbaar voor zijn en de raadgevingen zijn zeer waarschijnlijk overbodig.

Ik hoop u te hebben duidelijk gemaakt dat u uw gedrag kunt aanpassen aan de geëxtrapoleerde ontwikkelingen en dat u de erkende ogenblikkelijke invloeden eveneens kunt gebruiken om uw gedrag zowel voor uzelf als ten aanzien van anderen beter te bepalen.

De mens, die zijn gedrag beter weet te bepalen, bereikt een grotere harmonie met de wereld en een gemakkelijker aanvaarding van de feitelijke werkelijkheid waarin hij verkeert. Hierdoor zal hij geestelijk veel grotere contacten krijgen, gemakkelijker over geestelijke krachten kunnen beschikken en minder snel zichzelf afsluiten van al datgene wat in de wereld of in de geest voor hem belangrijk is.

:--:~:

WERKELIJKHEID.

De leerling vroeg aan de Meester: "Meester, wanneer wij leven in de begoocheling wat is dan de werkelijkheid?"

De Meester glimlachte en antwoordde: "De werkelijkheid is alles wat je niet wilt weten plus ongeveer de helft wat je denkt te weten." Daarmede is wel iets geschetst wat van groot belang is, als wij inzicht willen hebben en als wij ons verder willen ontwikkelen, namelijk:

De werkelijkheid waarin wij leven en datgene wat wij de werkelijkheid noemen. Het geheel van onze ontwikkeling wordt bepaald door de schijn waarin wij leven. Het denkbeeld dat wij van onszelf koesteren is maar zelden in overeenstemming met de feiten. En daarom zou ik u over die werkelijkheid vanavond een paar dingen willen zeggen, die - zoals dat wat volks heet - hout hakken.

De werkelijkheid bestaat uit een aantal feiten, die men van vele kanten kan benaderen. Altijd ziet de mens de ellende. De vreugde is echter altijd mede aanwezig. "Hoe groter het lijden," zo sprak de denker, "des te groter de vreugde" en hij herinnerde zich hoe hij zich had gevoeld vóór, tijdens en na 't. bezoek aan de tandarts.

Als wij in een wereld vol veranderingen en ontwikkelingen leven, dan voelen wij ons allesbehalve gelukkig. Wij kijken altijd naar datgene wat

niet strookt met onze opvattingen, onze denkbeelden, onze verlangens. Maar zien wij ook het andere?

De mens vergeet zo vaak hoe de feiten liggen. Of dacht u misschien dat de apostelen, toen hun meester werd gekruisigd, vreugdig hebben uitgeroepen: Dit is de verlossing van de mensheid! Er is altijd een samenvloeien van pijn en opluchting, van leed en vreugde. Het is ons gegeven door onze eenzijdigheid en de begoocheling waarin wij leven om uit het geheel die punten naar voren te halen die wij willen zien en beleven.

De wereld vernieuwt zich. De wereld groeit naar een voortdurend grotere broederschap toe. Wie achter de schermen kijkt en tussen de regels door leest, beseft dit. Steeds weer wordt de mens met zijn medemens geconfronteerd en steeds weer wordt hij gedwongen zijn vooroordelen de een na de ander prijs te geven. Dit is een groot gebeuren. Gelijktijdig zie je hoe de voorrechten van bepaalde groepen wegvallen, hoe er steeds meer kritiek komt op toestanden, die weliswaar misschien niet geheel rechtvaardig zijn, maar die dan toch de ruggegraat uitmaken van de maatschappij, zoals de doorsnee-mens die ziet.

Je moet leven met de feiten, die zowel geestelijk als stoffelijk zijn. Het is zowel de innerlijke vreugde en de innerlijke kracht die je voortdurend door jezelf tot uiting brengt als je aanvaarding van het goede, dat in elke ontwikkeling aanwezig is.

Je kunt moeilijk een vijand vriend noemen. Maar misschien kun je een vijand zien als een mens. Dan ben je al dichterbij de werkelijkheid. Je kunt misschien een demon niet tot engel maken, maar je kunt beseffen hoezeer de demon lijdt onder hetgeen hij is en - juist door het medelijden dat je voor hem koestert - de kracht vinden om hem te weerstaan.

Het zijn wat vreemde gezegden voor u. Maar kijkt u eens naar de wereld rond u. Wat is de waarheid? Is de waarheid dat u welvaart kent? Hoe wel gaat het u dan eigenlijk? Of is het misschien een wereld waarin alles langzaam maar zeker ten onder gaat? Hoe komt het dan dat er zoveel nieuwe denkbeelden, nieuwe mogelijkheden en nieuwe ontwikkelingen kenbaar worden?

Zeker, de medaille heeft altijd twee kanten. Maar de werkelijkheid is niet één kant van de medaille, het is altijd het geheel. Zelfs zij, die naar de twee zijden van de medaille kijken, vergeten vaak dat die twee kanten worden verenigd door een rand. En die rand kan ook een betekenis hebben. Tussen het negatieve en het positieve ligt de werkelijkheid, want de werkelijkheid is de fusie van beide. Niet getekend door datgene wat positief en negatief voor een mens van elkaar onderscheidt, maar zijnde de substantie waaruit beide worden gevormd.

Uw leven zal voor u vaak mislukkingen kennen en soms ogenblikken dat u denkt dat u geslaagd bent of dat u gelukkig bent. Is dit de werkelijkheid? Ach, welneen. Het is het kijken naar de uiterlijkheden. U kunt zelf een keuze doen. U kunt er op een andere manier naar kijken en dan ziet u het anders. Dan bent u er misschien meer tevreden mee of u kunt het gemakkelijker aan. Maar het feit is datgene waaruit al dat positieve en al dat negatieve voortkomt.

Eens vroeg de leerling aan zijn meester: "Meester, wanneer er zoveel waan is, wat ben ik dan?"

Het antwoord was: "Jij bent het eeuwige blad waarop de begoocheling haar lijnen trekt. Wij zijn niet de wereld die wij leven. Wij zijn het leven, dat die wereld mogelijk maakt met alles wat eraan vast zit. De geestelijke wereld bestaat niet, tenzij wij bestaan in die geestelijke wereld. Wij allen vormen alle werelden. Wij vormen het menselijk bestaan, het menselijk leven."

De leerling was waarschijnlijk lichtelijk verdoofd door dit betoog en verstoutte zich, zoals dat bij leerlingen vooral in geschriften gebruikelijk is, om nog een vraag te stellen. Hij zei:

"Meester, wat bent u dan?"

De Meester antwoordde: "Ik ben mijn eigen werkelijkheid en jouw illusie."

Hierin is het wezen van de werkelijkheid misschien het best gekarakteriseerd. Wij zijn onze eigen werkelijkheid, al het andere is onze illusie. Onze illusie, omdat wij het willen zien als anders, als betekenisvol, omdat wij er associaties aan verbinden. Als u kijkt naar de wereld rond u, dan ziet u illusie: het onwerkelijke. Maar als u uzelf erkent in die wereld en niet bang bent uzelf te erkennen zoals u bent, dan ziet althans een deel van de werkelijkheid.

Zoeken naar de werkelijkheid is in alle dagen moeilijk en in het bijzonder in die dagen, dat wij worden overspoeld door tegenstrijdige gevoelens en gegevens, die uit de gehele wereld en zelfs uit geestelijke werelden op ons afstormen. Wij denken dat wij machteloos zijn en worden gedreven door de stroom van de tijd. Maar is dat wel waar? Alles wat in ons samenkomt, kan niet veranderen wat wij zijn. Indien wij ons steeds weer beroepen op de substantie van ons wezen, op de levende kracht die wij zijn, dan heeft het andere geen invloed.

Wij kunnen de stand van de sterren berekenen. Wij kunnen doordringen in de geheimen van de kosmische wetten, maar kunnen we veranderen wat wij zijn? Wij zijn een specifiek deel van de werkelijkheid. Daaraan kunnen wij ons niet onttrekken. Maar al het andere wordt pas werkelijkheid, als wij het zien in samenhang met de totaliteit en niet meer alleen met onszelf, als wij de wezenlijkheid van onszelf beseffend de wezenlijkheid van de kosmos aanvaarden.

Daar mij de mogelijkheid is gegeven om hieraan enkele conclusies te verbinden die ik persoonlijk - en dat is mogelijk mijn illusie - belangrijk acht, zo wil ik die hier laten volgen.

Ons leed kan de bron worden van onze vreugde. Maar indien wij ons lijden beschouwen als een onrecht waartegen wij strijden zonder meer, dan zullen wij alleen meer lijden.

Indien wij onze vreugde zien als een eeuwig recht, ons toegekend door onbekende krachten, dan zullen wij die vreugde verliezen en lijden onder het verlies van de vreugde. Maar indien wij erkennen dat in ons lijden de vreugde mede aanwezig is en dat in onze vreugde ook het verlies daarvan geborgen ligt, dan zullen wij leven in een werkelijkheid waarin het gebeuren ons niet beïnvloedt, maar wij rijker worden door al wat wij uit de kosmos in onszelf ontmoeten.

Of de wereld een droom is en het leven een droom of een werkelijkheid, doet niet ter zake. Het is onze werkelijkheid waarmee wij te maken hebben. De werkelijkheid wordt bepaald door wat wij werkelijk zijn, niet door hetgeen ons overkomt.

Als een duivel uit de hel priester wordt, kan hij vroom zijn. Maar als zijn vroomheid en priesterschap hem brengen voor de poorten van de dood, dan keert hij terug naar de onderwereld waaruit hij is voortgekomen, want dat is een deel van zijn wezen en hij kan daaraan niet ontkomen. Slechts indien de demon demon zijnde het goede doet, kan hij ontsnappen aan het demonische, omdat hij - erkennend dat het licht ook in hem woont - plotseling niet meer onderworpen is aan het duister alleen, maar uit duister en licht leert het geheel te aanvaarden.

Wij zijn misschien geen duivels of demonen, maar wij leven in een werkelijkheid, een feitelijk bestaan dat eeuwig is. Wij leven in een feitelijk bestaan waarin de vormen, die wij uitbeelden van geen belang zijn. Slechts datgene wat door de uitbeelding tot stand komt is belangrijk.

Uw werkelijkheid is gelegen in uw diepste innerlijk en al wat er op uw wereld gebeurt, kan die werkelijkheid niet aantasten of veranderen.

Als je diep in je de kracht en de rust vindt waardoor je naar men zegt God ervaart, of de waarheid aanvaardt, dan kan de wereld je niets doen, dan kunnen de sferen je niets doen, dan heb je die ene weg gevon-

den waardoor uiterlijkheden onbelangrijk zijn geworden en er slechts de erkenning van het zijn zelf overblijft. Men noemt dit wel eens het bereiken van de hoogste wereld of de hoogste graad van bewustzijn. Laat ons beseffen dat de hoogste graad van bewustzijn geen kennis is. Ze is geen weten en geen beleven, ze is zelfaanvaarding en daardoor aanvaarding van het Zijnde.

Mijn conclusie is:

Voor ons allen ligt het hoogste bewustzijn binnen het bereik. Voor ons allen is de hoogste vreugde en de hoogste smart gelijkelijk bereikbaar. Laat ons niet kiezen voor het verschijnsel, voor de korte beleving, maar voor de werkelijkheid die wij zijn. Want wij, die waarlijk en bewust onszelf zijn, wij kennen de zin van het totale bestaan waardoor wij aan alle illusie ontworsteld blijven.

:--:--:

H A R M O N I E.

Harmonie is het grenzeloze. Ben ik en is de ander? Zijn wij of zijn wij niet? Zijn wij slechts de vormen van wat waarlijk is? Zodra wij zo beleven en gevoelen, niet zoekend naar de scheidingen die er tussen ons en het andere bestaan, maar versmeltend tot een eenheid, de volheid belevend van al zonder voorkeur en zonder verwerping, dan zullen wij harmonie kennen in de werkelijke zin van het woord.

Eens was de mensheid één. Nu is ze verdeeld. Indien de verdeeldheid van de mens en de mensheid wordt opgeheven, dan is er slechts één mensheid. Eén gestalte, die waarlijk kan binnendringen in het rijk van de trillende werkelijkheid, die de schepping is.

Onze verdeeldheid is de strijdigheid, de disharmonie. Daarom moeten wij, deze verdeeldheid overwinnend, de eenheid vinden. Niet in een bepaalde zin van het woord, stoffelijk of anderszins, maar door een ontkenning van hetgeen ons scheidt van anderen en de erkenning van hetgeen ons verenigt met anderen. Zo vinden wij die eenklank met het geheel waardoor wij onszelf verliezend in het geheel gelijktijdig een voortdurend bestanddeel van de totaliteit vormen.

:--:--:

K L A N K B O R D.

Een klankbord is de menselijke ziel.
En spreekt dan God 't melodisch Woord der schepping,
zo weerklinkt 't accoord in 's mensen ziel.

Een klankbord is het stoffelijk leven.
Want zingt een ziel haar eeuwig lied,
zo versterkt zich dit in stoffelijk streven
en wordt uit 't Niet een melodie geboren,
die uitgaande over de wereld tekent haar sporen
tot over de grenzen van alle tijd.

Een klankbord.
In zichzelf misschien nog zwijgend en dood,
maar reeds beroerd door ander trillen,
versterkend dit en wordend groot
in de weergegeven melodie.

God speelt Zijn lied en tekent wel Zijn symphonieën
in 't lichten van de sferen.

God spreekt tot ons.

Al kennen wij nog niet Zijn stem,
verstaan wij niet het eeuwig Woord,
maar klankbord zijn wij.

Wij voelen in ons 't stil bewegen,
waardoor wij spreken en weergeven
't nog onbegrepen groots accoord van scheppen
en van doven van de laatste lichten -
omschrijving in één woord van alle eeuwigheid.

Dit is ons doel: de Schepper antwoord steeds te geven
en zo te zijn, te scheppen, t' ontwaken zelfs juist daar,
waar Hij ons heen geleidt.

Laat dan de wijde wereld zingen.
Laat klinken dan het jubellied.
Laat dan het zijn in alle vorm verzinken.
Laat 't einddoel zijn: het niet-begrepen Niet.

Dan klinkt het lied en spreken ook uit ons de woorden.
Dan wordt het Woord, dat was in het begin,
ook door ons weergegeven,
geeft inhoud aan ons leven,
wordt van ons zijn - van alle zijn - de ware zin.

God spreekt - wij moeten antwoord geven.
Maar geef het antwoord dan bewust en uit uw vrije wil.
En spreekt uw God niet meer, is er geen zin in 't leven,
zo spreek met God - en zwijg in 't verd're leven stil.

Als klankbord, bewust klankbord van eeuwige krachten, zal uw leven ongetwijfeld licht zijn. En dat licht zal het overbodig maken, dat ik u een prettige huisgang toewens.